

Jazz i Roskilde

Af Povl Nielsen

På Amerikas plantager mødtes Afrika og Europa i et nyt og fascinerende musikalsk sprog: Jazzen. Gennem spirituals, blues og minstrels udviklede den sig med grosteder i New Orleans, Chicago og New Yorks Harlem til en musikart, der begejstrede Europas ungdom i 1920'erne og 30'erne.

Der blev »midt i en jazztid« lyttet, swinget og stampet til de nye toner i Københavns tilrøgede natklubber, og i borgerskabets hjem satte jazzmusikken skel mellem generationer, når den nye vækkelses tonearter brølede ud af de gamle rejsegrammofoner, alt mens den ældre generation fortvivlet rystede på hovedet over denne »plebejer- og negermusik«.

Jazzen var i disse første år et udpræget storbyfænomen, men det varede ikke længe før de nye toner også fik tag i Roskildes ungdom.

Aksel Schiøtz og den første jazzklub i Roskilde

Det blev den nybakte cand. mag. og sanglærer på Roskilde Katedralskole, den senere landskendte tenor Aksel Schiøtz, der fik sat liv i jazzen i Roskilde. I et vellykket forsøg på at »nationalisere« den amerikanske jazz havde Sven Møller Kristensen skrevet teksterne til et jazzatorium »De 24 Timer« med musik af Bernhard Christensen, den første danske jazzkomponist. Trods alvorlig panderynken fra skolens rektor lykkedes det for den unge adjunkt at få tilladelse til, at man i stedet for det traditionelle skoleteater ved Katedralskolens julebal i 1933 skulle opføre det nye jazzatorium med elever fra gymnasiet som aktører. Både oratoriets forfatter og komponist deltog i indstuderingen.

Det blev en succes og koncerten den 8. december 1933 fik følgende omtale af Roskilde Tidende (RT) næste dag: »Jazzoratoriet opførtes af Gymnasiaster, der havde fået det indstuderet under Ledelse af Skolens Sanglærer, Kandidat Schiøtz; han viste sig at være en ualmindelig fyrig Jazzdirigent, og det smukke Oratorium blev sunget med al den Rytme og Klang, det besidder. Stor Lykke gjorde en kvindelig Gymnasiast, der steppede i en af de 24 Timer.«

Der var taget hul på bylden. Aksel Schiøtz samlede i 1934 en lille lukket skare af jazzfans omkring sig, men den 25. januar 1935 stiftede man på en generalforsamling »Roskilde Jazzklub« med det formål »at fremme og udbrede Interessen for og Forståelsen af Jazz«. Aksel Schiøtz valgtes som formand,

Aksel Schiøtz - Jazzens første pioner i Roskilde.

Poul Steenslev som næstformand og Erik Brønnum (16 år) som sekretær. Erik Brønnum fortæller, at han var så lille, at han måtte stå på en ølkasse, da han skulle synge »Bøf med Løg« i »De 24 Timer«. Ved generalforsamlingen optrådte Den danske Jazzforening med udtag af »De 24 Timer« og »Trompetkvadet« (også af Bernhard Christensen).

Den nye klub holdt grammofonaftener hver anden uge, og efter at Aksel Schiøtz havde efterlyst et »Samarbejde med Roskilde-Musikere, der har Lyst til at spille Jazz« kom det første Roskildejazzband på banen. Ved Hellas' stiftelsesfest spillede Poul Steenslevs orkester. RT havde følgende kommentarer i anmeldelsen næste dag: »Over my Shoulder« lovede godt - »Three Shades in a Shadow« magtede orkesteret ikke - »Solitude« fik Orkesteret virkelig noget ud af og »Alexanders Ragtimeband« fik også en god udførelse. I anden afdeling hørtes bl.a. Ellingtons »Rockin' in Rhythm«. »Dinah« måtte gives da capo som ekstranummer.

Aksel Schiøtz flyttede desværre fra byen i sommeren 1935 for at begynde sin sangerkarriere, og på en generalforsamling i september valgte jazzklubben en ny formand Poul Steenslev. Robert Enig blev kasserer. Nye i bestyrelsen blev Erland Søndermark og H. C. Beck.

Klubben arrangerede i november en stor offentlig koncert med Svend Asmussen samt Gerda og Ulrich Neumann. -tør i RT skrev bl.a.: »Det var nogle af de bedste Kræfter, der kan fremskaffes indenfor Landets Grænser. Man må prise det Initiativ, der har ført dem til Roskilde.«

Initiativet ebbede imidlertid ud, og dette arrangement blev det sidste, som Roskilde Jazzklub foretog sig. Der blev lidt stille om jazzen i de følgende år - man manglede Aksel Schiøtz' dynamiske kraft. Selv indspillede han på HMV nogle få jazzplader. »Geografi« fra »De 24 Timer« (1934), »Josephines vise« fra »Trompetkvadet« (1935) og Cole Porters »Night and Day« (1941).

Jazz og swing i krigsårene

Jazzen i Roskilde var dog ikke hermed afgang ved døden. Trods - eller måske snarere som følge af - krigsårenes tyske besættelse, mørklægning og restriktioner fik jazzen samtidig med swingkultens opblomstring et nyt gen-

nembrud i 1940-erne - en periode, som man senere skulle kalde »Den danske Jazzguldalder«.

I Roskilde tog de meget aktive idrætsforeninger fodboldklubben RB1906 og håndboldklubben RH33 i begyndelsen af 40-erne initiativet til at arrangere jazzballer. Der var fulde huse til deres fastelavns-, påske- og nytårsarrangementer med store og kendte orkestre. Byens daværende restauranter lagde også med glæde hus til, og det er lidt trist at tænke på, at hele fire af de mest benyttede: Rosenhaven i Jernbanehotellet, Højskolehjemmet, Fjordvilla og Trægaarden blev nedrevet under 60-ernes planmæssige ødelæggelse af det gamle bymiljø.

Der var lidt for enhver smag. I Rosenhaven og på Fjordvilla var Arne Skibstedes 7-mands orkester med Freddy Albeck som refrænsanger i perioden næsten fast inventar, men man forsøgte også at overgå hinanden med den store københavnske orkestre: Otto Lingtons, Kai Evans', Richard Stangerups og Sid Merrimanns orkestre med vekslende refrænsang af Peter Sørensen, Aase Werrild, Eddie Russel, Inge Lise Rune og Raquel Rastenni.

Mens repertoireet ved disse arrangementer var en blanding af dansemusik og jazz, var den mere sofistikerede jazz-generation måske mere betaget af den raffinerede kammerjazz, som den unge kapelmester Svend Asmussen og hans kvartet dyrkede med sin egen stil i den københavnske »Blue Heaven«. I september 1941 henrykkede han Roskildes jazzglade ungdom med to totalt udsolgte koncerter i »Den blaa Maane«(!) på Trægaarden.

Svend Asmussens raffinerede kammerjazz-orkester.

Swingkulten og Roskilde Swingklub

I 1941-42 brød den nye swingkult løs med jitterbuggens rene jazzakrobatik, inspireret af film med Fred Astaire og Ginger Rogers samt Alice »Babs« Nielssons musikfilm »Swing it, magistern swing it«. Alle skulle pludselig danse swing med pegefingeren daskende frit i luften, og en lille gruppe af de helt unge udviklede swingpjttebevægelsens oprør med egen uniform: Drengene i tyksålede sko, lange storterne jakker og snævre bukser, pigerne i korte, læggede nederdele og hvide halvstrømper med kvaster.

Den nye swingperiode kom hurtigt til Roskilde, og allerede i april 1942 danne man Roskilde Swingklub, der i årene frem til 1944 med et kontingent på 1,50 kr(!) arrangerede medlemsarrangementer med både professionelle og amatørmusikere samt grammofonaftener.

Leo the Lion på Højskolehjemmet og Fjordvilla

Ungdommens forgudede swingkonge i krigsårene var og blev dog Leo Mathisen med det flade hår, den snorlige midterskilning, hatten i nakken, Clark Gable moustachen og en cigar, som han på mirakuløs vis holdt fastklemt under foredraget af »To be og not to be, that' the question, but not for me«, medens fingrene pilede op og ned af klaviaturet. Leo Mathisen blev swingmusikkens Aksel Schiøtz - på den anden side af kulturkløften.

Han blev med sit band det sikre hit og næsten fast gæst, når de lokale idrætsklubber - RB 1906, AIK og Hellas i 1942 - 44 arrangerede koncerter med efterfølgende bal og over 700 deltagere på Højskolehjemmet og Fjordvilla.

40'ernes forgudede swing-konge
Leo Mathisen

Et blik på programmet for hans koncert den 3. maj 1943 fortæller bedre end mange ord, hvad der bragte de unge fans til ekstatiske højder: »My Blue Heaven«, »The sad night in Harlem«, »Aint she sweet« med Erik Parker som solist, »On the sunny side of the Street« med Hagemann på sax, »La Amapola« hvor Leo sang med cigar i munden, »What shall I say«, »Nobodys Sweetheart«, »A bit of Swing«, »Show Ragtime 1912« og »To be or not to be«, »Tea for two« med Børge Ring på guitar, »I wonder where my Baby is tonight«, »Stardust«, »Hot sot song« og som slutnummer »I've got rhythm«. RT's begejstrede anmelder -O. skrev efter koncerten: »By Jingo, Leo and his band have got it - Højskolehjemmet vaklede som Jerikos Mure«.

Faglig strid og nedtur i krigens skygge

Swingklubben arrangerede i disse år flere koncerter med både professionelle og amatørmusikere, hvilket medførte til en faglig strid om, hvem der måtte spille. Det af klubben meget benyttede lokale jazzorkester Willy Halds Orkester beskæftigede nemlig musikere, der ikke var medlemmer af musikerforbundet, og Peter Rasmussen-Kvintetten truede af den grund med at melde afbud til en koncert i klubben. Willy Hald udfordrede de organiserede musikere til en musikalsk dyst, men det hjalp ikke. Den 25. marts 1944 spillede orkesteret sin afskedskoncert på Prindsen. Derefter blev orkesteret splittet, og medlemmerne måtte melde sig ind i forbundet for at få arbejde i andre orkestre.

I krigens sidste år ebbede interessen for jazz- og swingarrangementer mere og mere ud. Swingklubben stoppede sine aktiviteter, og besættelsens strammere vilkår og manglende kommerciel interesse gjorde sig også gældende. Når tyskerne indførte spærretid, indebar det således, at koncerterne måtte starte allerede kl. 19.

I de første år efter befrielsen i 1945 var der stille om jazzen i Roskilde, men i 50-erne kom der atter liv i kludene, og forskellige jazzklubber med kortere eller længere levetid afløste i de kommende år hinanden på stribe.

Kammeraterne

Foreningen Kammeraterne blev stiftet i 1949 ved en sammenlægning af to elevforeninger ved Allehelgensgades skole. Det var oprindeligt en revy- og amatørteaterforening, men indtil 1955 arrangerede foreningen jazzkoncerter ved dens faste forårs- og juleshows med deltagerantal på op til 800 på Højskolehjemmet Roar. Det foretrukne orkester var det daværende Roskilde-band The Guys, der i starten var på 16 medlemmer, men som svandt ind til det halve efterhånden som de blev organiserede musikere.

Faglig Ungdom var i 1953 på banen med et par jazzarrangementer med et Roskilde-band, The Basin Street Band.

Light House Jazzklub

Klubben, der oprettedes i februar 1955, havde sin blomstringstid 1958 - 60, og den kunne i 1959 betegne sig som provinsens fjerdestørste jazzklub med i alt 665 medlemmer. Der var fuld gang i klubben. Uge efter uge var der hver søndag arrangementer på Prindsen og Fjordvilla med masser af forskellige bands. Sangeren Nat Russel var et af de sikre kort.

Efterhånden opstod der en kreds af jazzorkestre i Roskilde med mere eller mindre tilknytning til klubben: Steen Rogers Jazzband, Light House Kvintetten (heri spillede bl.a. Niels Henning Ørsted Pedersen, Fuzzy, Niels Bern-

hard, Bent Jädig), Simons Kvintet, Don Camillos Feetwarmers, Arne Brandstrups Hot Peppers (senere Oriental Jazzmen), Hot Lips, Poul Ørsteds Kvintet.

De gik strygende, ja kommercielt så strygende at man til sidst overspillede sine kort med en kæmpearrangement den 30. januar 1960. Light House havde inviteret til »Jazzfestival 60« i Roskildehallen, hvor 19 amatørbands skulle konkurrere i traditionel og moderne jazz. 1600 unge mennesker fra store dele af Sjælland var strømmet til Roskilde for at være med til denne begivenhed, men i aftenens løb viste det sig, at nok strømmede der god jazz ud i Roskildehallen, men der strømmede også for rigeligt ud af ølhanerne - især til de helt unge under 18, som ikke kunne tåle mosten.

Roskilde Tidende beskrev dagen efter i en hel kronik de unges drukkenskab og seksuelle frigjorthed under arrangementet, og i dagevis rasede debatten for og imod i avisens spalter, hvor man sågar foreslog, at KFUM & K burde forestå jazzarrangementer uden øl og dans for de helt unge.

Helt galt gik det, da samme lokalpresse kom med nye afsløringer om Jazzklubben. Den 8. februar 1960 var Light House på forsiden af RT: »Store og mærkelige tal i Roskildes jazzverden« hed overskriften. Avisen kunne afsløre, hvor stor omsætningen var i jazzklubben samt oplyse, at bestyrelsesmedlemmerne hver modtog 5% af omsætningen som honorarer samt dertil diverse diæter m.m. Formanden blev endvidere beskyldt for at have taget penge af klubkassen for at spille med sit eget professionelle orkester i København. Avisen kunne dog ikke få fat i ham. Han var i Århus, hvor han drev jazzklubben Panama. Det var en temmelig god forretning at »eje« en jazzklub, og de kunne efterhånden købes og sælges som andre »forretninger«.

Skyerne begyndte at trække sig sammen om Light House, der sad tilbage med røde ører og lovede bod og bedring. Resten af bestyrelsen dannede i 1960 en ny klub, »Club New Light«, og samme år startede lille gruppe unge omkring Sct. Jørgens skole en jazzklub med navnet »Sans Souci«. Interessen var imidlertid dalende og arrangementerne så få, at begge disse initiativer hurtigt ebbede ud.

Masser af konkurrerende jazz i 60-erne

Efter at Light House havde mistet pusten, kom der atter liv i jazzen i Roskilde, idet der i 1963 blev startet hele tre nye jazzklubber i byen. Lime House Jazzklub, Jazzklubben Birdland og Paramount.

Lime House kom aldrig rigtig i gang. Det blev Birdland og Paramount, der satte præg på jazzen i byen i resten af 60-erne.

Jazzklubben Birdland, hvis drivkraft i disse år var fotograf Bennie Hansen, lagde ud med koncerter næsten hver måned i kældersalen på Hotel Roar. Papa Bues Jazzband spillede så ofte, at de næsten blev opfattet som husorkester, men også de store jazznavne fik kældervæggene til at skælve. I 1965 var der således jamsession med Ben Webster, Rosita Thomas og Arnved Meyers Orkester, og samme år spillede Dexter Gordon med Niels Henning Ørsted Petersen.

Birdland fik imidlertid hård konkurrence af Paramount, der startede som jazzklub ved et arrangement i Vindinge Naturpark, men som vandt fodfæste i kraft af sit samarbejde med en mængde lokale orkestre: Lasse Hjortsø's Kvintet, Carsten Wolffs Trio, Steen Rogers Jazzband og Poul Skovholts Kvintet, bl.a. i forbindelse med kåringen af året jazzmand i Roskilde i 1967. Man valgte Leif Tronholm, der havde forsøgt at starte en klub for den mere »langhårede« jazz på Fjordvilla - Finkelstein.

Jazz session med Ben Webster, Rosita Thomas, Ole Kongsted og PH's steddatter Grethe Kemp samt Arnved Meyers orkester. Birdland 1965. (Foto: Bennie Birdland).

I en kort periode fra august 1968 til marts 1969 blev der sågar dannet en klub mere: »Storeyville Jazzklub«. Den blev oprettet af medlemmerne af Steen Rogers Jazzband, og indtil orkesteret gik i opløsning, blev der afholdt månedlige arrangementer med f.eks. Theis-Nyegaard, Papa Bue, Fessors Big City Band og Sammy Remington.

Op- og nedture i 70-erne

Jazzklubben Birdland havde en alvorlig økonomisk nedtur i slutningen af 60-erne, og der blev - også af hensyn til den voksende konkurrence med Paramount - gjort et forsøg på at slutte de to foreninger sammen. Det lykkedes ikke, og en ny bestyrelse tog i 1970 navneforandring til »Birdland«. Man slettede ordet jazzklub og ville i følge den nye formålsparagraf alene »udbrede kendskabet til god musik, specielt jazz og blues«.

Det gik godt for Birdland i begyndelsen under ledelse af musikeren Niels Abild, der havde erfaring i at drive jazzklubber. Hans eget orkester hed Swe Danish All Stars, og de blev en slags husorkester i Birdland i dens andet livsforløb, der dog kun varede frem til 1971. Det lykkedes at afholde arrangementer hver måned med orkestre som Theis-Nyegaard, Buerne og Kansas City Stompers.

Klubbens sidste arrangement blev et flot afskedsfyrværkeri 1. juledag på

Dexter Gordon og Niels-Henning Ørsted Pedersen. Birdland 1965. (Foto: Bennie Birdland).

Fjordvilla med en 7-timers jazz-beat-blues-festival. På jazzsiden deltog Ben Webster, Fessors Big City Band med Steen Vig, Finn Ledegaards Trio og Swe Danish All Stars.

Den eneste overlevende jazzklub i Roskilde var herefter Paramount, der i lokaler på Kælderhalsen og Eriksvej dyrkede jazzen indtil midten af 70-erne. Herefter blev jazzen en svindende del af repertoiret indtil klubben ophørte i 1980. Det sidste større jazzarrangement i dette regi fandt sted i 1975 med to koncerter med Hot Lips, der det samme år var kåret som årets bedste amatørband. Hot Lips var dannet af medlemmer fra de hedengangne Steen Rogers Jazzband. Orkesteret blev senere til Hot Chili Stompers og Hot Chili Six med skiftende medlemmer.

Det tredje Birdland

I 1982 var en række jazzinteresserede blevet enige om, at jazzens dvaletid skulle slutte. Med base i det nye Kulturhus på Prindsen stiftede en kreds af interesserede en »ny« jazzklub i Roskilde, og man haledede endnu en gang navnet »Birdland« op af posen og erklærede, at der skulle lægges vægt på »traditionel jazz og swingmusik«. Med Ivan Andersen som formand lykkedes det også at holde skruen i vandet i et par år med et arrangement om måneden med orkestre som Storeyville Stompers, Orla Levins Chicagoans, Hot Chili Stompers, Theis-Nyegaard og Papa Bennys Jazzband, men efter et par »jazzcafeer« i 1984 ebbede det ud.

Fra 1992 har Skt. Laurentii-fonden med stor succes gennemført ca. 10 julekoncerter i den katolske Skt. Laurentii kirke med Papa Bues Viking Jazzband. Besøget var i de sidste år så stort, at koncerten måtte dubleres.

Jazz især om lørdagen

I juni 1986 kom der atter liv i jazzkludene, et liv der har sat sit præg på byens jazzliv frem til i dag. Det, der nu er Lørdagsjazzen i Roskilde, blev startet for at skaffe midler til Roskilde Dampradio. Næsten fra starten blev koncerterne sendt direkte i Roskilde Dampradio. Dette ophørte dog i 1992, da samarbejdet blev afbrudt.

De første arrangører, Poul-Erik Jensen og Povl Nielsen, var medlemmer af radioens bestyrelse. Den tredje initiativtager, Ivan Andersen, havde slået sine folder i det hedengangne Birdland.

Lørdagsjazzen har siden starten i 1986 arrangeret over 300 jazzkoncerter lørdag middag mellem 11 og 14, om sommeren i Djalma Lunds Gaard og fra efteråret 1987 også om vinteren i Kulturhuset på Prindsen, hvor der har været koncert hver lørdag i månederne oktober - december og februar - april. 21 koncerter pr. sæson.

Lørdagsjazz i Djalma Lunds Gård.

Medvirkende til succesen var utvivlsomt, at sommerarrangementerne fandt sted i den dejlige, nyrestaurerede Djalma Lunds Gaard - sponsoreret af ejeren Jan Jeppesen. Det blev om lørdagen et åndehul for byens borgere, hvor jazzfans på tværs af generationskløften kunne nyde god jazz og dertil vederkvæge ganen med skummende fadøl under eller efter lørdagsindkøbene. Efter en af de første koncerter i 1986 skrev RT: »Endelig skete det. Dét som mange Roskilde-borgere forbinder med en rigtig sommerlørdag: Jazzen kom til byen.« Og senere i sommeren 1986: »Op mod 500 mennesker trængtes i lørdags i Djalma Lunds Gaard, da Roskilde Dampradio hentede sin hidtil største succes med Papa Bues Viking Jazzband.«

Mange udenlandske musikere har medvirket i Lørdagsjazzen. Første gang i 1987 Elsie Smith fra England og Blue Fellows fra Polen. Siden er det blevet til orkestre fra USA, England, Sverige, Rusland, Polen, Tjekkiet og Ungarn. Det »udenlandske« band, der har gæstet Lørdagsjazzen flest gange, er Jazzin' Jacks fra Helsingborg.

En række af de danske bands, der har deltaget, var allerede med, da Light House og det første Birdland var i live: Papa Bue, Papa Benny, Theis-Nye-gaard og Mainstream. De lokale bands, der ofte glæder roskildensere om lørdagen, er Hit Chili Six og Pia Klosters Band.

Indendørskoncerterne i Kulturhuset har siden efteråret 1987 kunnet samle et stampublikum med god stemning og atmosfære. Koncerterne er sponsoreret af

»Lørdagsjazzens Sponsorklub« en fast kreds af lokale firmaer, der støtter musikken, en støtte som man mange andre steder i landet misunder Roskilde og gerne ville efterligne. Samarbejdet mellem Lørdagsjazzen og byens erhvervsliv har også ført med sig, at jazzmusikken bruges mere og mere af byens erhvervsliv - enten i forbindelse med deres markedsføring eller som deres bidrag til kulturelle arrangementer.

Udover lørdagskoncerterne var Lørdagsjazzen i 1989 medarrangør af tre koncerter i Kulturhuset med eksperimenterende jazz, og fra 1989 - 92 har der været »Skovtur i byen« i Latinerhaven. De første tre gange med 4 bands, den sidste gang med Papa Bues Viking Jazzband.

Jazz er også legender

I årenes løb har man kunne opleve legendariske og særprægede hændelser om lørdagen. Den ældste musiker, der har besøgt Lørdagsjazzen, var den da 91-årige Spigle Willcox, som spillede trombone i Djalma Lunds Gaard i en gruppe af amerikanske jazzkyrofæer.

En anden legende, der i 1992 spillede for Lørdagsjazzen, var Wild »Bill« Dillard i Kulturhuset. Efter at den 81-årige havde steppet og danset i 2½ time, faldt han ned af scenen oven på sin trompet. Publikum samlede 3.000 kr ind til hjælp til reparationen af hans trompet, og imens det foregik, blev han tilset af Roskilde-lægen Per Hors. Inden kl. 14 var han tilbage på scenen og takkede for hjælpen - sej gut.

En speciel oplevelse var det også, da Karlekammeret i 1995 var på scenen i Djalma Lunds Gaard sammen med James Brewster fra St. Croix. De spillede et nummer, »Jeppesens«, som var skrevet af en Arthur Jeppesen fra St. Croix. Han havde altid hævdet, at han kom fra Roskilde. Det viste sig at være en af Jan Jeppesens slægtninge, der var rejst fra Roskilde til St. Croix i slutningen af 1800-tallet.

Den nok førende internationale kunstner, der har gæstet Lørdagsjazzen, er Lillian Boutté: Musical Ambassador of New Orleans. Roskildenserne har haft mulighed for at nyde hendes gospelkunst i 1994 i Palæets gård på koncertturnéen, The Spirit of Louisiana og ved tre kirkekoncerter i Jakobskirken i 1989 og i Skt. Laurentii i 1996 og 1997, og i 1995 en lørdag middag i Djalma Lunds Gaard som forrygende jazzsanger.

Efter bruddet med Dampradion i 1992 har lørdagsjazzen i Roskilde været en selvstændig forening, i starten med det formål at uddele midler til byens kulturliv - det blev i tre år til 30 - 50.000 kr. hver gang. Senere har formålet været at skabe musikalske og kulturelle aktiviteter. I sommeren 1996 var sommeraktiviteterne flyttet til Restaurant Håndværkeren i Hersegade, sponseret af en række lokale firmaer.

Lørdagsjazz i Prindsens Kulturhus.

Nye arrangører spirer stadig frem

Den »langhårede« jazz har siden 1985 boet på Café Mulle-Rudi. Indtil 1992 arrangerede caféen selv jazz- og bluesaftener; men derefter blev »Roskilde Jazzforening af 1992« oprettet, og den har siden stået for aktiviteterne. Den arrangerer ca. en koncert hver måned især med unge navne inden for den moderne jazz. Drivkraften bag denne satsning var - indtil hendes alt for tidlige død i 1996 - Mulle Brønnum. Bl.a. har de nu verdenskendte Min Dokey-brødre slået deres folder foran et Roskildepublikum i den lille café i Djalma Lunds Gaard.

I 1988 startede en gruppe i Svogerslev en jazzklub »Svogerswing«, og man nåede at afholde et par koncerter på fritidshjemmet.

Jazzen i Djalma Lunds Gaard er fra sommeren 1996 arrangeret af foreningen »Sommerjazz i Roskilde« - stadig sponsoreret af Jan Jeppesen.

Endelig har der været forsøgt med jazz om lørdagen både på Rådhuskælderen og i Arkaden i Skomagergade.

Afslutningsvis kan man efter et samlet tilbageblik på jazz i Roskilde siden 1933 nok tillade sig at mene, at den trods de mange foreningers op- og nedture har været et levende indslag i byens musikliv. Det er tydeligt, at jazz er en musikform, der kalder på tilhængernes lyst til at etablere foreninger, hvor

musikken kan udøves til glæde for arrangørerne, musikerne og deres ligesindede. Fra jazzen holdt sit indtog i Roskilde for over 60 år siden og til i dag, er der dog sket en ændring af publikum. Hvor det i starten var meget unge jazzfans, der dyrkede musikformen, er det i dag overvejende et mere adstadigt publikum, der nyder jazzens toner over en stille øl.

Jazzorkestre i Roskilde 1939-96 i kronologisk orden:

1. Poul Steenslev Orkester, 1939- . (Bliver efterhånden et underholdningsorkester).
2. Willy Halds Swingorkester, -1943.
3. The Guys, 1951-53.
4. The Basin Street Band, 1953.
5. Steen Rogers Jazzband, 1957-68.
6. Light House Kvintetten, 1959-60.
7. Simons Kvintet, 1959-60.
8. Don Camillos Feetwarmers, 1959-60.
9. Arne Brandstrups Hot Peppers/Oriental Jazzmen, 1959-60. (Skifter navn).
10. Hot Lips, 1960.
11. Poul Ørsteds Kvintet, 1959-60.
12. Birdland Soul Kvintet, 1964.
13. Hasse Hjortsøes Kvintet, 1967.
14. Carsten Wolfs Trio, 1967.
15. Swee Danish All Stars, 1970. (Husorkester i Birdland).
16. Hot Lips(2), 1975-80.
17. Roskilde Bigband, 1982.
18. Hot Chili Stompers, 1980-88.
19. Hot Chili Six, 1989-?
20. Pia Klosters Kvintet, 1986-90.
21. Klosterband, 1990-?

Jazzklubber i Roskilde

1. Roskilde Jazzklub, 1934-35.
2. Roskilde Swingklub, 1942-44.
3. Kammeraterne, 1949-55. (Kun delvis jazzklub)
4. Light House Jazzklub, 1955-62.
5. Club New Light, 1960.
6. Sans Souci, 1960.
7. Jazzklubben Birdland, 1963-71. (Kun »Birdland« fra 1970)
8. Lime House Jazzklub, 1963.
9. Paramount, 1963-80. (arrangerer næsten ikke jazz fra midt i 70'erne)
10. Storeyville Jazzklub, 1968-69.
11. Birdland(2), 1982-84.
12. Lørdagsjazzen i Roskilde, 1986-? (Indtil 1992- Roskilde Dampradios Venner)
13. Svogerswing, 1988.
14. Jazzforeningen af 1992, 1992-?
15. Sommerjazz i Roskilde, 1996-?